

[Bertel Dahlgaard.]

besparelser og en samordning af de økonomiske kræfter. Det vil efter mit skøn blive den stærkeste anklage mod det folketing, der nu snart har levet sit liv til ende, at det ikke har været tilstrækkelig lydært over for disse to punkter og heller ikke er det i dag. Her ligger arven til det kommende folketing.

Alfred Jensen: Kommunisterne har ikke stemt for den gældende finanslov, men tværtimod stemt imod den. Når vi har stemt imod, er det, fordi vi ikke billiger det, der er grundlaget for den: NATO-politikken. Vi har endvidere stemt imod den, fordi den er udtryk for en nedskæringspolitik, der har medført en forringelse af købekraften og begrænsning af beskæftigelsen.

Det finanslovsforslag, der nu skal til afstemning, er ikke væsenforskelligt fra den gældende finanslov — tværtimod. Den reduktion af de militære udgifter, der blev vedtaget i går, på 60 mill. kr., ændrer ikke noget i billedet. De militære udgifter er alt for store; de er af en sådan størrelse, at det strider imod landets økonomiske og valutamæssige interesser. Vi kan derfor ikke, selv om der er foretaget en sådan nedskæring af de militære udgifter, se mildere på finanslovsforslaget i år, end vi så på det i fjor.

Ved finanslovsforslagets første behandling rejste jeg en række spørgsmål angående forøgelse af beskæftigelsen. Jeg gjorde opmærksom på, at der måtte bygges flere boliger, skoler og hospitaler, og at der i vejfonden var adskillige millioner kroner — nu kan jeg se, at der i øjeblikket er 1½ milliard — som kunne bruges til igangsættelse af vejarbejder, hvorved en række arbejdsløse i landkommunerne kunne få beskæftigelse.

Vi er ikke tilhængere af den overbudgettering, der har fundet sted og stadig finder sted. Vi vender os især mod den, fordi vi ved, at den mindrebemidlede del af befolkningen bærer en alt for stor del af skattebyrden. Jeg har talt herimod på mit partis vegne, når skatteforslag var til behandling. Jeg har stillet ændringsforslag, men de er blevet afvist. Vi har den opfattelse, at man nu må nå frem til skattelettelse for den mindrebemidlede del af befolkningen.

Da der ikke i nogen måde er taget hensyn

til de ønsker, vi har fremført på dette område, vil vi heller ikke i år kunne stemme for finanslovsforslaget. Vi vil stemme imod det.

Olof Pedersen: Vi vil fra retsforbundets side ikke stemme for det foreliggende finanslovsforslag. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at gøre nogle bemærkninger om de økonomiske problemer.

Under folketingets debat er de økonomiske spørgsmål kommet i forgrunden, og debatten har i høj grad drejet sig om standsning af inflationen og prisstigningen. Det forekommer mig, at de fleste regner med, at man kun er i stand til at mindske stigningen, men ikke med, at det skulle være muligt at sætte et afgørende stop. Skal dette nås, må vi gøre os selv og befolkningen klart, hvad der er prisstigningens og inflationens årsager, og det kan ikke være nogen hemmelighed, at jeg mener, at de er skabt her i tinget gennem en forfejlet lovgivning.

Jeg minder om vor kamp mod pengeudpumpningen i 1950-53 under den venstre-konservative regering, hvor vi fra vor side gik ind for, at man skulle inddrage den falske købekraft, der skabes ved grundværdistigning, og at man skulle standse pengeudpumpningen. Når den samfunds-skabte værdi ikke inddrages, giver det en ufortjent gevinst ved salg og pantsætning.

Hertil kommer den kolossale beskyttelse, der gives ved importregulering, og den er jo forøget ved de toldforhøjelser, som blev gennemført af de konservative og socialdemokraterne. Det ville dog have været endnu værre, hvis man havde fået gennemført lovgivningen om dumping med bestemmelser om, at der skulle erlægges en told med tilbagevirkende kraft, idet den ville have stoppet indførslen af de billige varer. Vi fik dengang afslag; i stedet gik man til et forlig om en kolossal skatteudskrivning og lagde dermed utvivlsomt grundlaget for en meget stor senere skattestigning.

Vi har fået stedse stigende priser. Ser man på udviklingen, viser det sig, at pristallet er steget med 4 pct. om året, uanset om det var Knud Kristensen, Hans Hedtoft eller det ærede medlem hr. Erik Eriksen — med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft ved sin side — der var statsminister, eller